

Kirkegaardsgartner Immanuel Blomberg †

Af Biskop, Dr. phil. C. I. Scharling

Det var med dyb Vemod, at vi, som arbejder i Foreningen for Kirkegaardskultur, erfarede Kirkegaardsgartner *Immanuel Blombergs* pludselige Død. Kun faa Uger før havde vi været sammen med ham ved Bestyrelsesmødet og ved en lille Sammenkomst i Anledning af Foreningens 20 Aarsdag; vi havde dør som altid mødt ham som denne hjertelige, levende Mand med den store Interesse for vor Forening og dens Opgaver.

I 11 Aar var Blomberg Kasserer i Foreningen for Kirkegaardskultur, — Aar, der var vanskelige for Foreningen, og hvor det netop gjaldt om at bringe dens Økonomi paa Fode; og hans Arbejde havde væsentlig Betydning for, at netop dette lykkedes. Da han i 1937 traadte tilbage fra denne Post, overrakte Bestyrelsen ham en Sølvgenstand med Inskription som et synligt Udtryk for vor Tak. Den Tak skal ogsaa udtales her i vort Blad nu ved hans Død — en Tak for den Kærlighed, han nærede til vor Sag, en Tak for hans trofaste Medarbejde.

Ære være hans Minde. —

Skjoldlus paa Taks og Thuja

Af Assistent, Havebrugskandidat Anna Weber

Taks er en af de Planter, som har lidt mest af Frostene. Naar dette nævnes her i Forbindelse med Skjoldlus paa Taks, er Grunden den, at dels synes de af Skjoldlus svækkede Taks at have lidt særlig meget af Frostene (jvf. Artiklen foran) og dels den, at Sprøjtning med Sprøjteolie synes at have øget Ømfindtligheden for Frostene.

En Kirkegaard, der blev sprøjtet i September 1939 med 2 pCt. Sprøjteolie (emulgerbar), har lidt særlig meget af Frostene. Her var Taksen imidlertid stærkt angrebet

af Skjoldlus og derfor ømfindelig for Kulden, saa det er vanskeligt at sige, hvor meget af Ømfindtligheden, der skyldes Skjoldlusene, og hvor meget Sprøjteolien.

Selv om Taks gennemgaaende har lidt meget af Frostene, ses det dog ofte, at der Side om Side kan staa en Taks, som er stærkt skadet af Frostene og en anden, som næsten er uskadt. Der er altsaa hos Taksene en meget stor individuel Forskel paa Ømfindtlighed for Frost, ligesom der er stor Forskel paa Modtageligheden for Angreb af Taksskjoldlus, — en Kendsgerning, som burde udnyttes ved Formering af Taks.

Disse individuelle Forskelle øger naturligvis Vanskeligheden ved at vurdere Sprøjtingens Indflydelse paa Frostskaden. Paa Thuja ses det imidlertid meget tydeligt paa en københavnsk Kirkegaard, at de, som i Efteraaret 1939 er blevet sprøjtet med 2 pCt. Sprøjteolie (emulgerbar), staar langt daarligere end de, der blev sprøjtet med 2 pCt. Effectol.

Der er derimod ingen tydelig Forskel mellem de forskelligt sprøjtede og de usprøjtede Taks; de staar alle meget daarligt.

Effectol hører til de saakaldte Hvide Olier, der er emulgerede, medens de almindelige Sprøjteolier kun er emulgerbare.

I min Artikel Side 59—61 skrev jeg, at man i Øjeblikket maatte tilraade at sprøjte skjoldlusangrebne Taks med 2 pCt. Effectol eller evt. en anden emulgerbar Sprøjteolie, en af de saakaldte Hvide Olier (Albolineum, Olana, Red-øsmite). Af Sprøjting med 2 pCt. emulgerbar Sprøjteolie (A/S Vilh. Hansen & Co.s og Frejlev Olie) vilde man ogsaa kunne vente godt Resultat, men knapt saa godt som af Hvide Olier, og Faren for Sprøjteskade var større, men Sprøjtevædsken var adskilligt billigere.

Med forrige Vinters Erfaring bag os maa det fraraades at sprøjte med emulgerbar Sprøjteolie; der bør kun sprøjtes med Hvide Olier (emulgerede Sprøjteolier).

Hvide Olier bør anvendes i 2 pCt.s Styrke til saavel Taks som Thuja med Skjoldlus.